

Resolució aprovada una altra Europa ha de ser possible

Ja fa 5 mesos que van tenir lloc les eleccions al Parlament Europeu. Joves d'Esquerra Verda va encarar la cita electoral reivindicant la construcció d'una altra Europa, una Unió Europea més democràtica que estigués al servei de les persones i acabés amb el poder que ha adquirit la Comissió Europea, el Banc Central Europeu i el Fons Monetari Internacional, resumit sota el nostre lema de campanya: Fuck the Troika. També reivindicàvem la necessitat que la UE, actor poderós i imprescindible en el sí de la Comunitat Internacional, ha de prendre protagonisme en la resolució pacífica dels conflictes que es desenvolupen arreu, siguin a tocar de la frontera Europea com és el conflicte d'Ucraïna o a l'Orient Mitjà, amb el cas de Palestina.

La primera clara valoració que podem fer és que la Unió Europea seguirà responent als interessos dels poderosos, tal i com demostra l'aprovació de la nova Comissió Europea de Jean-Claude Juncker per part de la "Gran Coalició" (conservadors i socialdemòcrates). Comissaris amb un clar conflicte d'interessos com l'espanyol Arias Cañete que pren la cartera d'Energia i Canvi Climàtic (fins fa poc, propietari d'accions d'empreses petrolíferes) o el britànic Jonathan Hill Comissari de Serveis Financers (amb vincles directes amb la City londinenca, un dels centres financers més importants del món), han entrat a formar part d'un govern fosc i de dretes que comença el mandat amb ben poca legitimitat, restant així, credibilitat al projecte polític de la Comissió Europea i per tant de la pròpia UE. La CE, però, no només no constarà d'un Comissari ecologista amb una forta vocació de lideratge en la lluita contra el canvi climàtic (com s'esperaria del comissari d'Energia i Medi Ambient), sinó que tampoc constarà d'un equip de govern format per un nombre similar d'homes i dones. Només 9 de les 28 carteres estaran en mans de dones, demostrant una clara falta d'interès per combatre la desigualtat imperant entre homes i dones. Per acabar, cal recordar que Unió, PP i Cs han votat a favor d'aquesta Comissió, mentre que PSC-PSOE i CDC s'han abstingut. La dreta conservadora i la socialdemocràcia d'aquí, són les aliades de Juncker a Europa.

La manera de fer i entendre la política també continuarà essent la mateixa. Un dels exemples més flagrant és les negociacions del Tractat Transatlàntic de Comerç i Lliure Inversions (TTIP) les quals s'estan desenvolupant de manera totalment opaca. A més a més, el govern de Juncker continua apostant per la inclusió del mecanisme de solució de controvèrsies inversor-estat (ISDS per les sigles en anglès) que permet als inversors estrangers eludir els tribunals nacionals i presentar les seves queixes directament als tribunals internacionals d'arbitratge. Aquest privilegi per a les empreses més poderoses, inconcebible i injustificable, pot portar a que si un fals “tribunal” conclou que les polítiques decidides democràticament poden reduir els guanys d'empreses privades, aquest ISDS pot obligar a un govern a pagar milers de milions en danys i perjudicis, limitant així, la llibertat democràtica per legislar sobre assumptes socials, laborals, ambientals, de salut i financers, entre d'altres.

La Unió Europea, tant per la seva trajectòria històrica com pel seu interès com a potència occidental, sempre ha considerat que havia de tenir un paper rellevant -en alguns casos, arribant a la intromissió, i en d'altres, a la omissió- en els esdeveniments que s'han produït i es produeixen al seu voltant. La guerra d'Ucraïna, l'enèsim atac de l'Estat sionista d'Israel a Palestina o la gestió de l'auge del jihadisme de *Daesh* (l'Estat Islàmic) al Pròxim Orient, són exemples pèssims de la capacitat de mediar i resoldre conflictes de manera pacífica que té la UE.

El conflicte a Ucraïna que ha provocat la mort de víctimes civils, formació de milícies i l'annexió russa de Crimea, ha estat, en part, fruit d'un puls entre la UE i Rússia d'incorporar Ucraïna -una nació amb una identitat nacional fràgil i en construcció- a les seves respectives àrees d'influència per tal d'assegurar l'hegemonia occidental (EUA-UE) o recuperar-la en la regió (Rússia). El rebuig del govern ucraïnès a la signatura de l'acord d'associació amb la UE va ser el desencadenant de les protestes de l'anomenat Euromaidan a la plaça de la Independència de Kíev. El rebuig al règim cleptocràtic de Ianukóvitx va incendiar la protesta. La repressió posterior va ser la que va motivar les protestes que avui coneixem simplement com Maidan, tot i que va derivar en la ingerència estrangera, primer, i la infiltració de grups d'extrema dreta, després. La UE no va condemnar l'esclat de violència produïda per l'irrupció d'aquests nous actors, i de fet, va enterbolir més el

conflicte al voler atraure Ucraïna a la òrbita Europea ja que hi veu un país de trànsit de gas i petroli procedent de Rússia i el mar Caspi, amb grans superfícies de terra cultivable i una enorme bossa de mà d'obra qualificada i barata. Pensem que davant la pressió de la política del govern rus, el paper de la UE no hauria de forçar a qualsevol preu que Ucraïna surti de la seva òrbita per integrar-se en l'europea. El paper de la UE hauria d'haver estat donar suport a un procés democràtic d'unitat nacional perquè el país mantingués la cohesió i les urnes permetessin un gran acord nacional sobre el seu futur encaix, desenvolupant una política de veïnatge cap a l'Est que defensi amb fermesa la democràcia i els drets humans, amb una política autònoma i no vinculada a l'ampliació de l'OTAN o els interessos propis.

En un altre conflicte, més mortífer i històric, la UE tampoc ha estat capaç de donar resposta. Aquest estiu l'estat d'Israel va atacar els territoris ocupats de Cisjordània i especialment a la Franja de Gaza, matant a 1918 palestins i palestines, la majoria població civil i molts infants (front les 67 víctimes israelianes, la majoria soldats). En aquesta ocasió, tant la Comunitat Internacional, com la UE, van callar en front de la massacre del poble palestí i de la nova escalada en les polítiques d'apartheid que comet l'Estat sionista d'Israel contra el poble palestí. La UE ni va exigir l'aixecament del bloqueig sobre Gaza, ni va exigir als seus estats membres l'aplicació de l'embargament militar contra Israel i no ha actuat mai en cap sentit per aconseguir el compliment efectiu de les resolucions aprovades per Nacions Unides o s'ha replentejat les seves relacions -polítiques, institucionals, comercials, econòmiques- amb el Govern Isrealià. Joves d'Esquerra Verda va sortir al carrer per demanar la fi del genocidi palestí, un genocidi del qual la UE n'és còmplice.

Considerem que la UE no ha de ser mera espectadora en aquests conflictes, ni ha de seguir l'estela de la política exterior nord-americana com un satèl·lit, especialment pel que fa a l'estratègia de fer front a l'Estat Islàmic. Europa ha de jugar un paper preponderant en l'activitat diplomàtica i pacífica, donant suport a la població d'altres territoris no europeus que lluiten contra dictadors que violen sistemàticament els Drets Humans, governs corruptes o fonamentalistes que a través de la violència i en nom de la *jihad* volen imposar un califat universal.

Joves d'Esquerra Verda considera que la UE ha de disposar d'eines pacífiques i democràtiques, però alhora contundents, que facin front als conflictes cada cop més

complexos que es desenvolupen en territoris inestables; la UE ha de ser el màxim garant de la pau i la democràcia arreu, responent a la vocació per la qual va ser creada, i en cap cas pot ser un actor que contribueix en aquests conflictes, tal com fa amb la compra-venta de diversos productes -com el petroli d'Iraq subvencionat pel mercat d'armes provinents d'indústries occidentals a través de Síria- a dictadures, indirectament a terroristes o a Estats genocides. I sobretot, pensem que hem d'acabar amb aquesta política Europea opaca, poc democràtica i transparent i que respon als interessos del gran capital o dels grans Estats. Hem de construir l'Europa dels pobles, l'Europa on la justícia social i la igualtat siguin l'objectiu últim.

Per tot això, Joves d'Esquerra Verda exigeix:

- la construcció d'una UE democràtica, que estigui al servei de les persones i no al servei dels poderosos;
- una UE que vetlli pel respecte del Drets Humans arreu i que lideri una política de resolució de conflictes que no utilitzi l'acció militar com a única solució.

Mollet del Vallès, 25 d'Octubre de 2014